

Sygn. akt IV KZ 72/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

w sprawie **P. C.**

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu zażalenia obrońcy skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 20 października 2014 r., sygn. akt IX Ka [...]

w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 20 sierpnia 2014 r., sygn. akt IX K [...]

i doręczenie odpisu tego wyroku wraz z jego uzasadnieniem

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

W dniu 20 sierpnia 2014 r. wpłynął do Sądu Okręgowego w K. wniosek obrońcy skazanego, datowany 18 sierpnia 2014 r., o sporządzenie i doręczenie mu uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 26 czerwca 2014 r., sygn. IX Ka [...] wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia przedmiotowego wniosku (k. 65 - 66). Zaskarżonym postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 października 2014 r., sygn. akt IX Ka [...] nie uwzględniono wniosku obrońcy o przywrócenie terminu, zaś zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału IX Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K. z dnia 21 października 2014 r., na podstawie art. 422 § 3 k.p.k. w zw. z art. 457

§ 2 k.p.k., odmówiono przyjęcia wniosku obrońcy o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 26 czerwca 2014 r., sygn. IX Ka [...], przyjmując, że wniosek ten został złożony po upływie siedmiodniowego terminu zawitego (por. uzasadnienie zarządzenia k. 71). W złożonym na to postanowienie zażaleniu obrońca skazanego zarzuca Sądowi Okręgowemu w K. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę przez bezpodstawne przyjęcie: że obrońca powinien przewidzieć, iż wniosek o odroczenie rozprawy, wyznaczonej na 26 czerwca 2014 r., godz. 10.00, a złożony w Biurze Podawczym w tym samym budynku Sądu Okręgowego w K. dnia 25 czerwca 2014 r. o godz. 9.00 (a więc 25 godzin przed rozprawą), znajdzie się w rękach Przewodniczącego Wydziału dopiero dnia 27 czerwca 2014 r.; że obrońca przebywający na leczeniu w szpitalu (a więc niezdolny do pracy) i legitymujący się dodatkowo zwolnieniem od lekarza sądowego – powinien z tegoż szpitala wykonywać czynności sprawdzające, czy jego wniosek został uwzględniony; że pobyt w szpitalu i zwolnienie od lekarza sądowego nie uzasadniają konieczności uwzględnienia wniosku o odroczenie rozprawy. W oparciu o przedstawione podstawy obrońca wniósł o zmianą zaskarżonego orzeczenia i uwzględnienie wniosku o przywrócenie terminu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że skazany P. C., jak i jego obrońca z wyboru, prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy apelacyjnej (k. 52 i k. 53), nie byli obecni podczas ogłaszania wyroku Sądu Okręgowego w K. w dniu 26 czerwca 2014 r., sygn. akt IX K [...]. Nie budzi również wątpliwości fakt, że obrońca skazanego, w dniu 25 czerwca 2014 r., a zatem przed terminem rozprawy apelacyjnej, która odbyła się w dniu 26 czerwca 2014 r., złożył wniosek o jej odroczenie, przedstawiając jednocześnie zwolnienie lekarskie od lekarza sądowego, z którego wynika, że w okresie od 22 czerwca do 5 lipca 2014 r. nie mógł stawić się do sądu. Przy czym, jak wynika z akt niniejszej sprawy, wniosek obrońcy o odroczenie rozprawy wpłynął do Wydziału IX Karnego Odwoławczego w dniu 26 czerwca 2014 r. o godz. 14.15, zaś na biurku Przewodniczącego

Wydziału znalazł się w dniu następnym, tj. w dniu 27 czerwca 2014 r., a zatem po terminie przedmiotowej rozprawy.

W świetle powyższego należy stwierdzić, że wnioskowanie skarżącego, iż miał prawo uważać, że rozprawa, na której ostatecznie zapadł wyrok, nie odbędzie się, nie jest bezzasadne. Dla oceny w interesującej tu kwestii decydujące jest jednak przede wszystkim to, że obrońca wykazał, iż w sprawie wystąpiła obiektywna przeszkoda uniemożliwiająca upewnienie się co do tego w stosownym terminie. Bez wątplenia pobyt w szpitalu udokumentowany stosownym zaświadczeniem wydanym przez lekarza sądowego stanowi taką przeszkodę, pod warunkiem jednak, że zawiera stwierdzenie o niemożności stawienia się tej osoby w celu wzięcia udziału w czynności procesowej. Z przedstawionego zaś Sądowi Okręgowemu w K. zaświadczenia wynika, że zawarta w nim została informacja o przewidywanym terminie zdolności do stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 sierpnia 2014 r., sygn. akt SDI 27/14). Tym samym nieuprawnione jest twierdzenie Sądu Okręgowego w K. o jakichkolwiek zaniedbaniach ze strony obrońcy skazanego.

Stosownie do dyspozycji art. 126 § 1 k.p.k. przesłanką decydującą o przywróceniu niedotrzymanego przez stronę terminu zawitego jest wykazanie, że przekroczenie tego terminu nastąpiło „z przyczyn od strony niezależnych”.

Czy w świetle złożonego zaświadczenia lekarskiego oraz argumentacji przedstawionej we wniosku w przedmiotowej sprawie sytuacja tego rodzaju wystąpiła – rozważy i oceni Sąd Okręgowy w K., ponownie rozpoznając wniosek obrońcy oskarżonego.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.